

I

(Meddelanden)

RÅDET

RÅDETS RESOLUTION

av den 7 december 1998

om energieffektivitet i Europeiska gemenskapen

(98/C 394/01)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD UTFÄRDAR DENNA
RESOLUTION

RÅDET

med beaktande av rådets resolution av den 8 juli 1996 om vitboken ”Energipolitik inom Europeiska unionen”⁽¹⁾,

med beaktande av rådets resolution av den 8 juni 1998 om förnybara energikällor⁽²⁾,

med beaktande av rådets resolution av den 18 december 1997 om en gemenskapsstrategi för att främja kraftvärme⁽³⁾,

med beaktande av rådets slutsatser av den 11 maj och den 16–17 juni 1998 om klimatförändringar,

med beaktande av Kyotoprotokollet till Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar,

med beaktande av energistadgefördraget och protokollet om energieffektivisering och därtill hörande miljöaspekter samt det alleuropeiska initiativet för energihushållning,

med beaktande av ordförandeskapets slutsatser från Europeiska rådet i Cardiff om att inom alla berörda politikområden ta hänsyn till miljön och en hållbar utveckling, och

med beaktande av Save II-programmet och diskussionerna om ramprogrammet för energi samt femte ramprogrammet för Europeiska gemenskapens verksamhet inom området forskning, teknisk utveckling och demonstration.

1. VÄLKOMNAR den allmänna inriktningen i kommissionens meddelande ”Energieffektivisering i Europeiska gemenskapen: inför en strategi för rationell energianvändning” som en grundval för utformningen av insatser på gemenskapsnivå som ett komplement till åtgärder som vidtas av medlemsstaterna,

2. BETONAR att effektiv energianvändning bidrar till försörjningstrygghet, ekonomisk konkurrenskraft och miljöskydd samt BEKRÄFTAR energieffektivitetens viktiga roll för att skapa affärsmöjligheter och sysselsättning samt dess globala och regionala fördelar,

3. BEKRÄFTAR ÅTER vikten av att lämpliga gemensamma och samordnade handlingsprogram och åtgärder (CCPM) inom sektorn för energieffektivitet ytterligare utformas och genomförs som ett komplement till nationella handlingsprogram och åtgärder och med hänsyn till specifika nationella särdrag och prioriteringar, så att gemenskapen och medlemsstaterna får möjlighet att uppfylla sina respektive åtaganden enligt Kyotoprotokollet; BEKRÄFTAR att sådana CCPM bör utvecklas på ett sätt som står i överensstämmelse med de tre nyckelmålen för energipolitiken, nämligen att främja försörjningstrygghet, ekonomisk konkurrenskraft och miljöskydd,

4. BEKRÄFTAR vikten av en strategi för energieffektivitet på gemenskapsnivå som ett komplement till medlemsstaternas politik; BETONAR medlemsstaternas avgörande roll för att uppnå denna strategi, och REKOMMENDERAR medlemsstaterna att, i enlighet med nationella förfaranden, utarbeta och genomföra nationella strategier för energieffektivitet och därvid om så är lämpligt ta hänsyn till strategin på gemenskapsnivå,

5. NOTERAR att man i meddelandet bedömer att den ekonomiska potentialen för energibesparing inom

⁽¹⁾ EGT C 224, 1.8.1996, s. 1.

⁽²⁾ EGT C 198, 24.6.1998, s. 1.

⁽³⁾ EGT C 4, 8.1.1998, s. 1.

- gemenskapen som helhet kan uppskattas till cirka 18 % av 1995 års energiförbrukning fram till år 2010,
6. FINNER att det enligt meddelandet vägledande målet för gemenskapen som helhet fram till år 2010 att förbättra energiintensiteten i den slutliga förbrukningen med i genomsnitt ytterligare en procentenhet per år, utöver vad som annars skulle ha uppnåtts, är ambitiöst och utgör en värdefull riktlinje för ökade insatser på gemenskapsnivå och i medlemsstaterna, med tanke på behovet att återspegla olika nationella omständigheter och energiprisnivåer,
 7. BETONAR att energieffektivitet måste ges en mycket mer framträdande profil och att det är nödvändigt att gemenskapen och medlemsstaterna med kraft förnyar sitt åtagande att använda energi rationellt,
 8. ANSER att det, bland annat mot bakgrund av de nya åtagande enligt Kyotoprotokollet, bör göras en ny bedömning av de befintliga åtgärder som har samband med energieffektivitet i gemenskapen och i medlemsstaterna, så att det skall gå att vid behov justera deras inriktning, förbättra deras effektivitet och närmare övervaka dessa åtgärder,
 9. NOTERAR att många olika slags hinder kvarstår och att dessa hindrar förverkligandet av potentialen för energibesparing, samt att det är en utmaning för offentliga beslutsfattare att skapa ett ramverk där de ekonomiska aktörernas initiativ för effektivare energianvändning kan utvecklas, men ANSER att lämpliga åtgärder antingen redan finns att tillgå eller kan utarbetas för att dessa hinder skall minskas och undanröjas, med beaktande av subsidiaritetsprincipen,
 10. FINNER att det behövs ett ökat informationsutbyte samt andra former av samarbete mellan medlemsstaterna och kommissionen om politik, program, åtgärder och resultat med avseende på energieffektivitet,
 11. BEKRÄFTAR att utvecklingen av ytterligare gemenskapsverksamhet i samarbete med medlemsstaterna är önskvärd, till exempel i fråga om sådana CCPM som avses i punkt 3 i denna resolution; ERINRAR OM sina slutsatser av den 11 maj 1998 (energi) och den 16–17 juni 1998 (miljö) inom området energieffektivitet; ANSER att denna verksamhet, med beaktande av subsidiaritetsprincipen, skulle kunna bestå av till exempel åtgärder som
 - i) ökad användning av kombinerad värme- och elproduktion (CPH), inbegripet fjärrvärme respektive fjärrkylning, vid behov,
 - ii) större tonvikt särskilt på byggnadssektorn men också på industrins och hushållens energianvändning,
 - iii) ökad och utvidgad användning av märkning, certifiering och standardisering,
 - iv) ökad spridning av information om bästa metoder när det gäller tillämpning av energieffektiv teknik,
 - v) ökad användning av förhandlade och långfristiga avtal om energieffektivitet på frivillig grund,
 - vi) revidering av gällande lagstiftning och utarbetande av nya rättsinstrument, inbegripet användning av obligatoriska minimistandarder för energieffektivitet vid behov och om andra åtgärder inte är lämpliga,
 - vii) användning av instrument som samordnad teknikupphandling i enlighet med konkurrenslagstiftning och konkurrensprinciper och med beaktande av energieffektiviteten i den offentliga sektorns upphandlingspraxis samt, om så är lämpligt, energirevision,
 - viii) bredare användning av innovativa finansieringsinstrument, inklusive finansiering genom tredje man samt resultatgaranti.
 12. ÄR MEDVETET OM vikten av att sprida nödvändig kunskap, erfarenhet och medvetenhet i hela gemenskapen inom energieffektivitetsområdet och av att vid behov utveckla och stödja särskilda åtgärder och särskild lagstiftning samt om behovet av att fortlöpande utarbeta nya och effektivare åtgärder och teknik; BEKRÄFTAR i detta sammanhang vikten av Save II-programmet, som kommer att utgöra en integrerad del av ramprogrammet för energi och av femte ramprogrammet för Europeiska gemenskapens verksamhet inom området för forskning, teknisk utveckling och demonstration, bland annat när det gäller de små och medelstora företagen,
 13. ANSER att det är ytterst önskvärt att där så är lämpligt integrera energieffektiviteten i övrig gemenskapspolitik, samtidigt som de grundläggande målen

för denna politik respekteras; ÄR MEDVETET OM att annan gemenskapspolitik, såsom regionalpolitik, forskning och teknik, transport, industri, yttre förbindelser och statligt stöd, väsentligt kan bidra till främjandet av energieffektivitet,

14. NOTERAR uppmärksamt förteckningen över möjliga politiska åtgärder i kommissionens arbetsdokument ⁽¹⁾ , bl.a. lämpliga åtgärder för energibesättning, ekonomiska stimulansåtgärder och andra liknande ekonomiska åtgärder som bidrar till att minska utsläppen; NOTERAR att diskussionen på

⁽¹⁾ Energy policy options for responding to the climatic change challenge: Towards the definition of a "post-Kyoto energy policy strategy".

unionsnivå förs vidare i en lämplig rådssammansättning,

15. FINNER att eventuella ändringar när det gäller energieffektiviteten vid översynen av gemenskapens riktlinjer för statligt stöd inte får leda till någon snedvridning av konkurrensen,
16. UPPMANAR kommissionen att snarast möjligt lägga fram ett förslag till en prioriterad handlingsplan för energieffektivitet på grundval av ovannämnda punkter, särskilt de som tagits med som exempel i punkt 11. Handlingsplanen bör även ta hänsyn till det bidrag som övrig gemenskapspolitik kan lämna för att främja energieffektiviteten. Den bör ange gemenskapens och medlemsstaternas ansvarsområden och i synnerhet innehålla uppgifter om finansiering och tidsplaner.